

длъжностъ ѣ да пригледа домъ дѣвичицъ—. *Пк. 101. Свѣтица Свахица с. жс.*: Ке собирамъ, моме, многу Грозѣ, мило, Ке послужамъ, моме, сватой и сватици. *М. 566.* Касапски цѣта сватове, Кжси сврачници свахици. *З. 143.*

Сведж *ил. св. вм.* наведж, опуцу, потуплю: Като сведохъ очитѣ си на зема-та азъ не намѣрихъ вече Минерва. *Т. 61.*

Свѣжи *ил. дл. безл.* свѣжо въ воздухъ: Прѣзъ јаннуаріа добро врѣмя доходи съ голѣмъ мразъ, ако по малко свѣжи и повѣва. *Л. Д. 69 р. 38.*

Свѣкловъ *пр. свекольный*: Ми съ затскри дедо затъ свекло и перя, *М. 267.*

Свѣкръ *с. м., съ чл.* **Свекрѣ** (**Свекрѣтъ**) свѣкоръ, *мн. ч.* **Свѣкри** и **Свѣкрѣри** свѣкри. **Свекрѣва** **Свекрѣва** *с. ж.* свекровѣ, *мн. ч.* **Свекрѣви** свекрови. **Свѣкоровъ** *пр.* свекровѣ. **Свекрѣвинъ** *пр.* свекровинѣ. **Свекрѣвица** *ласкат.*: Свекрѣ невѣсти продума: Мома невѣсто, невѣсто моя, малка спашнице! *Д. 25, 28—30.* Стар свекрѣ иде от доду, Кола-та вози за снопе. *Д. 81, 11—12.* И ѣ дойде нейдзинѣ свекорѣ, Шо ѣ седна на перница. *М. 244.* Дѣвет мѣсеца да говѣиш На свѣкрѣ и на свекрѣва. *Д. 13, 71—72.* Лѣкничко да се поклониш На кѣма и на кѣмата На свѣкрѣ и на свекрѣва. *ѣ. 18, 8—10.* Која е честита на столъ да сѣдне, свекру да сѣди, масло да крѣти. *Ч. 30.* Поклониме (чаша викиа) чеснетому свекорѣ: „Весели сѣ чесни свекорѣ, веселба ѣ твоя“. *М. 511.* Таксѣи, свекре, големо-то дозѣ, Бельки Мара отъ коня ке слезитѣ. *М. 563.* Цѣрква метитѣ мало моме Со два страка боеплькѣи, Емъ си метитѣ, бога молитѣ: „Дай ми боже, пона свекра, И свекрѣва попадіа И да зеамъ гиче момче“. *М. 627.* А дѣвица казва на неговъ баща и майка *свекорѣ* и *свекрѣва*, а тип ѣ зѣвѣтъ *свѣжж*. *Пк. 130.* „Какъ ша са върна, Стосне, Отъ твой-та стара майчица, Отъ мой-та стара свикрѣва?“. *Ч. 265.* Майно ле, стара свекрѣво, До сега ми си свекрѣва, От сега ми си майчица. *Д. 43, 33—85.* „Стани ми, стани девойче, Свекрѣва оганъ завали, Золви ти куки сметоа, Деверѣ ти дуклѣи отвори“. *М. 484.* Свекрѣвице, стрѣбрена яглице! А камо ти перо позлакено? А камо ти фастанѣ отъ кроадже; А камо ти джубе отъ шарабіа!“ *М. 560.* „Мори Стойно, тенка Стойно! Кажи, Стойно, иманѣ-то Свекорово, свекрѣвино“. *М. 227.* И му рече негоа-та сестра: — — Туку ела дома да одиме, Ке ти даамъ свекрѣвоѣ оружѣ. *М. 90.*

Свѣнливостъ *с. жс.* стыдъ, скромностъ, застѣнчивостъ: Похвалитѣ—увеличихъ свѣнливостъ-та му (*Les louanges augmentèrent sa honte*). *Т. 344.* Самъ Телѣмахъ я гледа и са вѣсхитѣа отъ свѣнливостъ-